

Foto og design: Mike Mills.

Ansvarlig redaktør:
Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:
Nils Roar Gjerdet
Jørn Arne Aas

Redaksjonssjef:
Kristin Aksnes

Redaksjonsråd/Editorial Board:
Linda Z. Arvidsson, Ellen Berggreen, Morten Enersen, Jostein Grytten, Anne M. Gussgard, Anne Christine Johannessen, Sigbjørn Løes, Nils Oscarson, Nina J. Wang, Marit Øilo

Redaksjonskomité:
Jon E. Dahl, Anders Godberg, Malin Jonsson

ABONNEMENT

Abonnementspris for ikke-medlemmer og andre abonnenter kr 1900,-

ANNONSER

Henv. markedsansvarlig Eirik Andreassen, Tlf. 22 54 74 30.

E-post: annonse@tannlegetidende.no

TELEFON OG ADRESSE

Haakon Vils gate 6,
postboks 2073, Vika, 0125 Oslo
Tlf. 22 54 74 00

E-post: tidende@tannlegeforeningen.no
www.tannlegetidende.no

UTGIVER

Den norske tannlegeforening

ISSN 0029-2303

Opplag: 7 200. 11 nummer per år

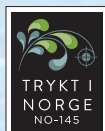
Parallellpublisering og trykk: 07 Media AS

Grafisk design: Mike Mills

Fagpressens redaktørplakat ligger til grunn for utgivelsen. Alt som publiseres representerer forfatterens synspunkter. Disse samsvarer ikke nødvendigvis med redaksjonens eller Den norske tannlegeforenings offisielle synspunkter med mindre dette kommer særskilt til uttrykk.

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

Fagpressen
OPPLAGSKONTROLLERT

LEDER

FOTO: KRISTIN WITBERG

Plast for tannleger

Det er vår. Og denne gangen er det ikke en helt vanlig Rusken-vår med papir- og søppelplukking i veikanten, for å gjøre det pent til 17. mai. Det norske folk er engasjert i problemet med forsøpling på en ny måte. Det er plast over alt, i naturen, ikke minst i havet, og i alle medier og debattprogram, i prosjekter på skolene, i samtaler mellom familiemedlemmer og venner. Spørsmålene er: «Hvordan ble det sånn?», og ikke minst: «Hva kan vi gjøre?»

For en tid siden fikk jeg en e-post fra en tannlege som mente at det er på tide at tannlegene også engasjerer seg i miljøsaken. Han nevnte plast spesielt, og mulighetene for å redusere forbruket og resirkulering. Han stilte seg spørsmålet om hva som skal til for å få leverandørene til å velge annen emballasje. Han lurte også på om det er hensiktsmessig å sende tanntekniske arbeider jorden rundt? «I det hele tatt», som han sa.

Han ramset opp relevante spørsmål og problemstillinger, før han ba meg om å ta stafettspinnen. Jeg svarte ham, kanskje ikke veldig entusiastisk, at disse spørsmålene er sammensatt og kompliserte og at jeg trenger mer kjøtt på benet enn en stafettspinne. Jeg ba om hans forslag til hva tannleger spesifikt kan gjøre, i mangel av egne, og lurte på om han ville bruke engasjementet sitt til å skrive et leserinnlegg i Tidende. Leserinnlegget er uteblitt. Og hverken han, antar jeg, eller jeg har glemt saken. Det er ikke mulig. Dette er kjempeviktig, og alle snakker om det.

Samtidig er det vanskelig for en enkelt yrkesgruppe å se hva som spesifikt kan gjøres innenfor akkurat denne gruppen. Bortsett fra at vi alle kan gjøre det vi kan i hverdagen. Bruke minst mulig og håndtere avfall på best mulig måte. Både hjemme og på jobben. På jobben og i egen virksomhet

kan vi sette oss inn i hva det vil si å være et miljøfyrtårn. Vi kan være gode eksempler til etterfølgelse, for etterkommere og andre rundt oss. Det er jo ikke sånn at all plast automatisk havner i hvalens mage. Vi kan gjøre noe, og ganske mye, for å unngå det, og her i landet er det ganske lett å være både ordentlig og anstendig. Det er langt på vei lagt til rette for det.

Samtidig er det underlig at det ikke er kommet reelle alternativer til plast. At det ikke er noe annet som har tatt over, for lenge siden. Jeg har hørt om dette med plastemballasje som ikke blir borte i naturen, siden jeg gikk på barneskolen. Det er ganske lenge siden 70-tallet. Dagens alternativer til plast er omdiskuterte. Det er ikke slik at en papirpose er bedre enn en i plast, for eksempel. Snarere tvert imot. Og det er ikke slik at resirkulering alltid er et gode. Mange tiltak er såkalt grønnsminking. Det skal vi ikke være med på.

Vi trenger en revolusjon på emballasjeområdet. Vi trenger felles internasjonale regler, tvang og sanksjoner. Kanskje tiden er kommet. Kanskje vi er ved vippepunktet.

Og vi trenger å gjøre noe. Nå. De fleste av oss er klare for endring. Ved siden av å bruke så lite vi kan, og håndtere avfall på beste måte har vi forbrukermakt. Hvordan bruke den, på tannlegeområdet? Det er der jeg er blank. Er det noen som har erfaring, forslag eller ideer? Vi vil gjerne høre om det. Er det noen leverandører dere vil fremheve, som gjør noe riktig? Har dere forlangt eller bedt om, å få noe levert på en annen måte, eller i en annen innpakning, og lyktes med det?

Skriv eller ring til oss, med det dere har erfart og vet. Jeg sender ikke stafettspinnen videre. Vi har den sammen.

Ellen Beate Dyvi